Bloemstuk:
één krans is symbool voor de gemeente.
De andere symbool voor de Kerk
en de boog er overheen staat voor de gebeden naar God en de hemel.
De doorns erop met de zilverlingen, het 'bloedgeld' dat Judas ontving, wil het lijden van Jezus verbeelden.

De witte bloemen (12) symboliseren de onschuld van de discipelen,.... tóch maar 12 dan! Wit is de kleur van vergiffenis

Tweeluik van Simon Petrus en Maria van Magdala:

Zie ons hier nou zitten: die bonte verzameling leerlingen **rond de tafel.**
op Jezus afgekomen- als zwaan-kleef-aan
De een geroepen, de ander gevonden, of op de vlucht.
Maar allemaal een nieuw begin.

Wat is dat toch met **Hem**,
Zijn charisma.
Dat licht.
Nu eens revolutionair, tegen heilige huisjes aan.
Dan weer kwetsbaar, doorschijnend.
voeten willen wassen.

Maar hij kijkt ook **recht door je** heen,
baf- en ziet wat er achter je grote bek zit.

Maar de **laatste dage**n is er iets,
een donkere ondertoon,
nog één keer met zijn allen- alsof er iets staat te gebeuren.
Ik voel het aan Jezus blik.

Ik zit altijd dichtbij hem, ben altijd de eerste:
Ik ben zo'n beetje de woordvoeder van Jezus, zou je kunnen zeggen.
Kefas- The Rock- op mij kun je bouwen (spierballen)

Pr, **public relations**, crisismanagement, personal assistent, regelneef.
You name it, that's me. Alles om het merk Jezus goed in de markt te zetten.

Niet zo'n **twijfelaar** als Thomas,
of zo'n dromer als Johannes.
Ze merken het niet.

Maar er is een **storm** op til.
Het loopt de laatste tijd een beetje uit de hand, alsof Jezus doelbewust ergens op aanstuurt.
Het loopt **teveel in de gaten** bij de Joodse leiders en het Romeinse gezag.
Je hoort de mensen continu praten erover.
En ik moet het allemaal regelen, goedpraten en rechtbreien.
Het lijkt Jezus allemaal **niet meer** te interesseren.
voeten wassen.. ik begrijp er niets van. Wat win je daarmee?

Ziet hij dan niet dat we aansturen op een drama?

Zo wordt het nooit een succes.

Waarom ben ik de enige die er wat aan wil doen, die vragen stelt?

'sNachts, als ik alleen ben, **vliegt het** me aan.
Ik overschreeuw mezelf, ben altijd haantje de voorste,
eerst doen- dan pas nadenken
om maar niet te hoeven luisteren naar de stemmen in mijn hart.
Zoveel vragen..

Jezus zei tegen me: **Nu begrijp je nog niet** wat ik doe, maar later zul je het wel begrijpen.
vertrouw me, heb geloof!

Maar de grond lijkt onder mijn voeten weg te zakken- zonder Hem.
Ik heb **zoveel ideeën** voor onze beweging, maar het lijkt allemaal los zand.
Hoe moet dat als Jezus niet meer bij ons is ?

Diep in mijn hart weet ik het wel, maar mijn eigenwijze kop zit in de weg.
Ik kan het niet loslaten, ik kan me niet overgeven.

Kan me eigenlijk alleen maar irriteren,
vooral als ik naar zo'n dweper kijk, als die Maria- altijd aan de voeten van Jezus en een vermogen aan olie geeft- alsof er geen morgen is.

Die olie hadden we toch veel beter aan de armen kunnen geven??

Maria Magdalena

Ik zie die **blikken** wel, van anderen.
Iedereen staat klaar met zijn mening, ik hoor ze kletsen achter mijn rug.

Dweper, ongetrouwde vrouw, mannenverslindster.
Van mijn **ouders** moet ik trouwen, kinderen krijgen.
Van Martha moet ik nuttig bezig zijn.
De **leerlingen** zien me niet staan, ik ben maar een vrouw.

Maar ik ben iemand!

Zonder keurslijf wat ze van me denken of oordelen.
Iemand die liefde nodig heeft, gewaardeerd!

….
Het **doet wat met je** als je bijna heel je leven ongezien bent,
Of gezien wordt als werktuig, voor het huishouden of voor voortplanting.

Ik heb een naam!
ik ben iemand!
Jezus was een van de eerste die mij echt zag-
Die me bij naam noemde: **Maria Magdalena,**

Een nieuw begin.
Ik kan het niet onder woorden brengen.

Alsof ik **heel mijn leven** ergens naar op zoek was, op wachtte. Onrustig.

En toen Jezus mij daar aan keek- was er die herkenning. Thuiskomen. Rust.

Het viel allemaal van me af:
Voldoen aan de verwachtingen,
Doen wat iedereen belangrijk vindt: succes, aanzien, gezien worden.
Sindsdien volg ik Hem.

Ik kan niet anders.
Het is alsof de knop om is.
Ik mag en kan **eindelijk mezelf** zijn.
Juist door Hem.
Doordat Hij me ziet, ben ik bevrijd, van het keurslijf dat me in bedwang hield.
Het is alsof ik nieuwe grond onder mijn voeten heb gekregen.
Geloofsgrond.

En daardoor doorzie wat belangrijk is en wat niet.
Wat mensen vinden en zeggen, al die ruis.
Onbedoelde gevolgen, verwijdering. Ego's,
niet kunnen vergeven, verder gaan.

Ik zeg niet dat ik door Jezus **ineens perfect** ben. Maar er is wel iets veranderd, er is een steen van mijn hart.
Het is alsof ik **opener** ben, maar ook **kwetsbaarder**. Door Zijn liefde anders in het leven ben gaan staan.
Het niet liever wil dan doorgeven.
Omdat mijn wezen, mijn hart nu in Hem is.

Dat maakt **alles** anders.

Maar de mensen begrijpen het niet. Ik hoor ze wel kletsen achter mijn rug.
Dat ik smoor ben op hem. Dat ik in het geniep hem probeer te veroveren.
Iets met hem heb, zwanger ben.

Hoe moet dat nu verder?
Hoe moeten we zonder Hem?
Ik weet niet hoe

Het enige wat ik kan doen, is mijn hart volgen.
In zijn navolging alles geven wat ik heb, omdat Hij dat doet voor mij.

Zie ons hier zitten: een bonte verzameling **leerlingen**.
Allemaal op Zijn spoor gekomen
Twijfelend, met verkeerde verwachtingen, of vol passie..

Een bonte verzameling, maar **iedereen hoort** erbij.

In tijd en ruimte verbonden met Hem-

In de **maaltijd** en door zijn offer.

Door Hem komt alles in een ander licht te staan,
Onze gebrokenheid, ons verleden, ons verdriet, onze twijfel en ongeloof-
Het wordt doorstraald.

Worden we aan-**eengesmeed**.
Samen één, Zijn lichaam.
als puzzelstukjes - passend in elkaar -

Iets anders kan ik het niet verklaren.